

ЗОЛОТИЙ ПЕРЕРІЗ

Клок О.В., студент; СумДУ, гр. ЕС - 31

«Золотим перерізом» прийнято називати відношення між двома частинами простору, коли більша частина так відноситься до всього цілого простору, як менша частина до більшої. Скульптори, художники, архітектори у своїй творчості використовували «золотий» переріз, саме тому їх витвори виглядали гармонічними та живими.

Ще в епоху Відродження художники зрозуміли, що всі полотна мають певні точки, які мимоволі приковують нашу увагу. Їх називають «Зорові центри». Розмір полотна і його формат не має зовсім ні якого значення, можливі мала або велика за розмірами картина, вертикальна чи горизонтальна, байдуже, адже ці точки все одно мають своє місце на картині. Цих точок чотири і вони ділять величину зображення по вертикалі і горизонталі в «золотому» перетині, тобто їх відстань $3/8$ і $5/8$ від краю площини.

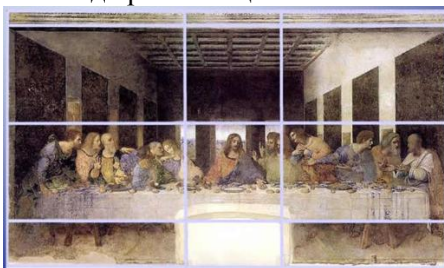
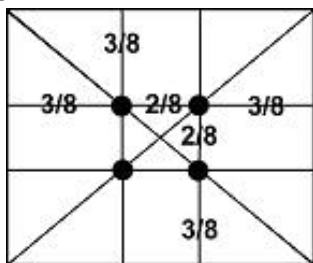

Рис. 1. Схема «золотого» перерізу.

Художники дали назву цьому відкриттю «золотий» переріз. Для того, щоб глядач звернув увагу на головний елемент полотна чи фотографії, потрібно поєднати зоровий фактор з елементами «золотого» перерізу.

Люди, які давно займаються живописом, кажуть, що «золотий» переріз допомагає їм більш ясно представляти об'єкти в просторі. Найвдалішими виходять пейзажі та натюрморти, в яких елементи розташовані за розглянутою схемою.

Керівник: Білоус О.А., доцент